

Centráčik

Občasník pre žiakov Spojenej školy, zložka Základná škola

Jún 2016

Hurá, prázdniny
sú za dverami

Spojená škola, ZŠ
Centrálna 464
Svidník

Milí čitatelia.

Stretávame sa s vami v ďalšom objavovaní dobrodružstiev našej školy. Naši žiaci sa zapojili do ďalších zaujímavých projektov, súťaží a iných školských aktivít. Pokračovali sme v projekte Zelená škola a skrášlili okolie budovy školy, oslávili sme Deň vody, Deň Zeme, Deň detí, napísali priebežné písomky a testy, zahrli si futbal, volejbal aj basketbal. Žiaci sa opäť nechali inšpirovať jarnou prírodou, lesmi, lúkami a niektoré triedy spoločne vytvorili časopisy k filmu Krajina bez tieňa. Naši šiestaci nám robili na hodinách dejepisu projekt o vojenskej pevnosti Gerulata, o ktorej nám všetkým povedali a obohatili nás o nové vedomosti. Taktiež sme sa zúčastnili prednášky o africkej krajine Burundi, zistili, aký je život za Stredozemným morom, skúmali ich zvyky a tradície. Prečítajte si o našich ďalších aktivitách, o našich zamysleniach a kľúčovou dierkou nazrite do nášho školského života.

Obsah

Slovo na úvod	3
Čo nás zaujalo.....	4 - 5
Projektové vyučovanie	6 -7
Sme nenormálne fér	8
Krajina bez tieňa.....	9
Oáza pokoja.....	10
Ako sme prežili školu v prírode	11
Mier – to je umenie.....	12
Pretože som žena	13
Slovo na záver.....	14
S vysvedčením je veselo.....	15

Čo nás zaujalo zo života školy

TEHLIČKA PRE DETI V SÝRII

Aj v tomto roku sa Spojená škola, zložka základná, zapojila do charitatívneho **projektu TEHLIČKA**. Dobrovoľníčky Siroková (8.AZ), Pásztorová (5.AZ) a Vygodová (2.AZ) počas prestávok **vyzbierali 73 €**, ktoré sme zaslali občianskemu združeniu SAVIO. Každý kto prispel, dostal symbolickú tehličku. Deti ich lepili na plagát znázorňujúci budúcu školu. Takto mohli vidieť konkrétny výsledok svojho dobrého skutku a uvedomiť si, že pomáhajú stavať lepší svet pre druhých.

ZÁBAVNÉ POPOLUDNIE PRE PREDŠKOLÁKOV

Od 23.03 - 25.03.2016 na Spojenú školu zavítali **malí predškoláci zo všetkých materských škôl mesta Svidník**. Pedagógovia základnej školy pre nich pripravili zábavné popoludnie plné hier a rôznych zaujímavých aktivít. Ich snahou bolo ukázať školu nielen ako miesto na vzdelávanie, ale najmä na rozvoj zručností, fantázie, talentu, telesnej zdatnosti... ale predovšetkým urobiť prvý krok k povzbudeniu, odbúraniu strachu a vychutnaniu si atmosféry školy.

MILUJEM KNIHU

Každoročne v mesiaci marec Spojená škola organizuje rôzne literárne podujatia. Jedným z nich bol aj kvíz **Milujem knihu**, ktorý bol zameraný na **zábavnú formu práce knihou s cieľom podporiť u žiakov dobrý a trvalý vzťah ku k čítaniu a poznávaniu nového**.

Do tejto aktivity sa zapojili žiaci z 5.AZ, 6.BZ a 7.AZ. Súťažili proti sebe vždy dve družstvá podľa známej televíznej hry Milujem Slovensko. Sily si zmerali v piatich kolách rôznych otázok a odpovedí. Aj týmto zábavno-poučným kvízom sa potvrdilo, že nenásilné formy stretnutia s literatúrou zanechávajú v deťoch pozitívne dojmy a chuť siahnuť po knihe častejšie.

SLÁVNOSTNÝ ZÁPIS PRVÁKOV DO KNIŽNICE

V dňoch 9. a 11. marca 2016 sa triedne učiteľky so svojimi prvákmi vybrali do knižnice. Pre väčšinu to bola ich prvá návšteva. **V kráľovstve kníh ich privítali usmiate knihovníčky, ktoré deti oboznámili s pravidlami a základnými informáciami o požičiavaní kníh a správaní sa v knižnici.** Žiaci si vypočuli zaujímavé ukážky rozprávok i básní a svoju šikovnosť a pozornosť predviedli správnymi odpoveďami na kladené otázky. V závere bol prvákom odovzdaný čitateľský preukaz a spoločne si zopakovali ako sa majú správať k požičaným knihám.

Návšteva knižnice mala veľký úspech a žiaci prisľúbili, že sa budú usilovne učiť všetky písmenká, aby sa z nich stali pravidelní návštevníci knižnice.

MEDOVÝ DEŇ 2016

Aj v tomto roku sa už tradične pod záštitou Podduklianského osvetového strediska vo Svidníku v spolupráci so Slovenským zväzom včelárov konal 20. mája 2016 **Medový deň**.

Cieľom tohto milého podujatia bola nielen podpora včelárstva a propagácia včelích produktov medzi širokou verejnosťou, ale aj rozvoj výtvarného talentu a tvorivosti našej mladej generácie. Súčasťou medového dňa bola aj prezentačná výstava včelárskych a remeselných výrobkov a včelích produktov spojená s ich predajom.

SEDEM DIVIV SVETA alebo OSLAVY MDD

1. jún je významným dátumom pre všetky deti. Malé, ba aj tie veľké sa spoločne tešia na sviatočný deň plný hier, zábavy a prekvapení. **K ich sviatku pedagógovia Spojenej školy pripravili pestrý program zostavený z rôznych netradičných aktivít.** Okrem športových disciplín deti ukázali svoju šikovnosť aj v súťaži Sedem divov sveta. Deti prežili pekný deň a všetci si prajeme, aby takýchto spoločne strávených chvíľ sme prežili čo najviac.

Projektové vyučovanie

Učíme sa z histórie

17. mája 2016 sme v priestoroch školskej klubovne Spojenej školy zorganizovali netradičnú hodinu dejepisu. Projekt na tému GERULATA sme spracovali pod vedením Mgr. Nikoly Mihokovej. Naučili sme sa, ako moderným spôsobom nahliadnuť do minulosti a získané informácie sme postupne aktualizovali so súčasnosťou. Získali sme zaujímavé poznatky o rímskom vojenskom tábore. Pracovali sme v troch skupinách. Prvá skupina realizovala vizuálne stvárnenie Gerulaty v minulosti, pri ktorej sme použili techniku maľovania farbami a voskovkami. Druhá skupina ju stvárňovala prostredníctvom lepenia plochých kamienkov a priestorového sypania piesku. Tretia skupina pátrala po rímskej minulosti z písomných prameňov, ktorý obsahoval poznatky o Gerulate.

Na záver sme celý projekt odprezentovali pred spolužiakmi. Zdôraznili sme význam Gerulaty v minulosti a uviedli, akú hodnotu má pre dnešnú dobu. Koniec prednášky sme obohatili interaktívnymi hádankami.

Práve takéto vyučovanie nás motivuje ku kreativite, tvorivosti a k vybudovaniu lepšej sebadôvery a sebaistoty. Vzbudzuje v nás pozitívny zážitok radosť zo spoločnej práce.

žiaci 6.BZ

„Súdny proces“ na hodine občianskej náuky

Šikanovanie je akékoľvek správanie, ktorého zámerom je ublížiť, ponížiť, alebo zastrašiť človeka alebo skupinu ľudí. Zanecháva na obeti vážne dlhodobé následky. Túto definíciu sa učia žiaci ôsmeho ročníka na občianskej náuke. A keďže šikanovanie môže naplňať aj skutkovú podstatu trestného činu, preto sa ôsmaci Spojenej školy vo Svidníku zahrli na súdny proces. Zasadol súd, kde sa páchatelovi šikanovania, vyhrážania a brutálneho správania postavila šikanovaná osoba s obhajcom. Boli vypočuté osoby, ktoré boli priamo alebo nepriamo zainteresované do tohto trestného činu a následne vynesení rozsudok. Samozrejme,

všetko vo fiktívnej rovine, ale ôsmaci sa zhostili svojej úlohy na výbornú a aj touto aktivitou odsúdili akékoľvek šikanovanie. Takáto vyučovacia hodina môže pôsobiť preventívne a môže sprostredkovať negatívny aj pozitívny životný spôsob bez toho, aby zmenila, či nabúral:

8.AZ

Spoznávame autorov literárnych diel

Mesiac marec sme zakončili spoznávaním slovenských autorov, ktorí písali a píšu pre deti a mládež. Rozprávali sme o knihách, ktoré od nich poznáme a čo sa nám v prečítanej knihe páčilo. Potom sme priradzovali diela k autorom a predstavili sme si knihy, ktoré sme od jednotlivých autorov prečítali. Riešili sme literárne rébusy, v ktorých sa skrývali mená autorov. Bola to zábavná hodina, na ktorej sme sa veľa naučili o spisovateľoch, ich tvorbe a prehľadali sme si náš vzťah ku knihám.

Gabriela Kupcová, 6.BZ

Botanikiáda

Už po siedmy raz sa stretli v rámci projektu Botanikiáda šikovní žiaci piatych ročníkov základných škôl z celého Prešovského i Košického kraja v Botanickej záhrade UPJŠ v Košiciach. Projekt Botanikiáda motivuje nadané deti k štúdiu prírodovedných disciplín a rozvíja u nich uvedomelý vzťah k ochrane životného prostredia. Aj naši dvaja žiaci, a to Petra Pásztorová a Filip Vygoda

z 5.AZ, sa zúčastnili Botanikiády. Tento ročník niesol podtitul „Tajomné rastliny“. Žiaci plnili úlohy na šiestich stanovištiach z rôznych oblastí s dôrazom na tajomné rastliny.

Petra a Filip súťažili odhodlane a úspešne, a za odmenu dostali vlastnoručne presadenú tajomnú rastlinku a množstvo nových vedomostí.

Rómeo, Júlia a deviataci

Rómeo a Júlia je tragédia od Williama Shakespeara o dvoch zaľúbených mladých ľuďoch, ktorých rodiny bojujú proti sebe. Túto renesančnú drámu sme preberali na touto hrou nielen oboznámime, ale vyskúšame si aj svoje herecké schopnosti. Naučili sme sa naspamäť časť dialógov a snažili sme sa vžiť do rolí hrdinov v scénke, v ktorej si títo mladí ľudia navzájom vyjadrujú sympatie a lásku.

Natália Frandoferová, 9.A

Improvizácia sa vydarila a hoci išlo o vážnu tému, nechýbali ani humorné situácie.

som neNORMAlne fér

Keď sa povie, že je niekto fér, väčšinou si predstavíme osobu, ktorá sa k všetkým správa rovnako, nerobí rozdiely, nediskriminuje. Všetci sa radi pozeráme na férové športové zápasy, všetci chceme, aby naše výkony v škole a v práci boli posudzované rovnako a spravodlivo. Ale... Každý človek je iný a každého život postaví do rozličných situácií, ktoré nemá ako ovplyvniť. Nikto si nevyberá, do akej rodiny sa narodí, aké fyzické a intelektuálne dispozície mu príroda nadelí. Preto rovnaké podmienky pre každého neznamenajú vždy férový prístup. V rovnakých situáciách sa často ocitajú ľudia s odlišnými možnosťami, potrebami a schopnosťami. Rovnaký prístup je spravodlivý iba vtedy, ak sú ľudia, voči ktorým ho uplatňujeme, v rovnakej, porovnateľnej situácii. No v bežnom živote to takmer nikdy tak nie je.

Práve súťaž **Som neNORMAlne fér**, ktorá sa koná pod záštitou verejnej ochrankyne práv Jany Dubovcovej, v spolupráci s Férovou Nadáciou O2 a

ktorú podporil osobným posolstvom aj prezident SR Andrej Kiska má upriamiť pozornosť detí, mladých ľudí, pedagógov a vedúcich na vnímanie férovosti a spravodlivosti v riešení situácií bežného života. Deti, mládež a pedagógovia sa mali možnosť zamyslieť nad vlastnými skúsenosťami s rovnakým a rovnocenným (férovým) prístupom v zmysle sloganu **„jedna NORMA pre všetkých nemusí byť vždy fér – Zažil/a som to tiež“**.

Ani naša škola nezostala bokom a do súťaže sme prihlásili tri práce: **kolektívnu prácu 5.AZ -Naša cesta k férovosti** (D. Feckaninová, N. Oreničová, S. Oreničová, M. Skirková a B. Siroková), **prácu Natálii Frandoferovej - Môj príbeh a poéziu Miriam Jackaninovej - Sama proti všetkým**. Všetci spracovali situácie, kedy rovnaký prístup neznamenal vždy férovosť.

17. 6. 2016 sa zúčastníme slávnostného vyhodnotenia súťaže v Slovenskom národnom divadle v Bratislave.

Krajina bez tieňa

Ách, to naše Slovensko, krásna krajina plná lesov a hôr. Naše lesy sú krásne. Najkrásšie sú v jeseni, keď sa sfarbia všetkými možnými farbami. Ale prečo ich ničíme? Veď ako hovorí film Krajina bez tieňa, máme ich chrániť. Prečo?

Sú to veľmi časté otázky, na ktoré sú veľmi logické odpovede. Bez prírody by sme tu mi nikdy neboli, ale aj tak si ju väčšina neváží. A prečo? Lebo sú ľahostajní nielen k prírode, ale aj ku všetkému inému. No bez prírody by neboli lesy a bez lesov by nebol život. Les nám poskytuje kyslík, ktorý je pre nás najcennejší na svete. Veľa ľudí lesy považuje len za miesto výskytu dreva. Drevo je najstaršou ľudskou surovinou. Ťažba dreva z lesných porastov narušuje náš ekosystém a biologickú rovnováhu, čo spôsobuje to, že sa naša zem sa otepľuje. A to len preto, lebo sa ťaží tam, kde by sa nemalo alebo to, že ľudia sú ľahkovážni a nedbajú na čistotu v lese, ale nechávajú v lese pohodené rôzne veci. Lesníci sa tomu snažia zabrániť vysádzaním nových stromčekov a chránia stromy pred škodcami, ktoré môžu poškodiť celý les. Ale nestačia na ľudské chyby, ktorým sa dá zabrániť.

V dnešnej dobe je veľkým nebezpečenstvom lesný požiar ktorý ročne zachváti stovky hektárov lesa a premení ho na spálenú zem. V súčasnosti sa v lesoch organizujú brigády na znovuoobnovenie

lesov, pri ktorých sa sadia stromčeky, vápnia sa stromy a čistia sa lesy. Ja osobne som sa už takýchto brigád zúčastnil nie kvôli peniazom, ale kvôli dobrému pocitu z toho, že aj ja môžem nejako prispieť k obnoveniu lesov.

Mnoho zákonov zakazuje výrub lesa v chránenej oblasti. Niektorí ľudia zase preferujú ťažbu na čierno, pretože ceny dreva sú príliš vysoké na slovenské pomery. Sú aj prípady, kde človek nebol na vine, napríklad vo Vysokých Tatrách, keď vyčíňala víchrica, vtedy zrovnalo polovicu Tatier so zemou a neodniesli si to len stromy, ale aj živočíchy a taktiež škody na majetku. Teraz sa spoločnosť snaží znovu vysadiť stromy vo Vysokých Tatrách a obnoviť ekosystém. Taktiež sú prípady, keď les napadne lykožrút smrekový a zničí všetky stromy.

Na Slovensku sú spoločnosti, ktoré sa snažia chrániť životné prostredie. Organizujú zbierky, z ktorých sa potom obnovuje životné prostredie. V našej dedine nedávno prebiehal projekt Ondava pre živo, ktorý zamestnával ľudí a mal za úlohu vyčistenie rieky a jej reguláciu a obnovu. Myslím si, že tento projekt pomohol nášmu okoliu, a to tak, že vyčistením celého toku rieky sa znížil počet úhynu rýb a znížilo sa riziko kontaminácie životného prostredia.

Keď budeme chrániť životné prostredie ochránime sami seba!

Patrik Kavul'a

Až keď vyrúbeme posledný strom, otrávime poslednú rieku a zabijeme poslednú rybu, zistíme, že peniaze sa jesť nedajú.

Vstúpim bosou nohou na koberec z trávy. Opúšťam objatie slnečných lúčov a nechávam ich za mojím chrbtom zapadnúť za horizont. Okolo mňa fúka nespútaný vietor, ktorý vo mne necháva posledné dojmy teplého rána. Mesačný kotúč sa dvíha nad obzor a osvetľuje listie na streche lesa. Po tenkom chodníčku v aleji starých stromov sa vyberám do tajomstiev svojho obľúbeného sveta, na cestu za novým poznaním.

Chladivé teplo mi hladí pokožku, bosé nohy sa zabávajú medzi ospalé hlávky farebných kvetov. V diaľke svieti zlatý dážď svätotajanských mušiek tancujúcich okolo kmeňov mohutných dubov. Z každej strany a na každom kroku ma vítajú záhadné vzory hríbových klobúčikov, na ktoré nebo zoslalo svoje posledné slzy šťastia. Zrazu všetko stíchne. Nastane ticho. Ticho ako v hrobe. Tajomné desivé a ohlušujúce. Iba ticho. Uprostred siete konárov sa vynorí prvý ranný lúč a s ním sa vietor hrajúci na flautu vyháňa z postieľok lupene ružovkastých kvetov. Lietajú po celom parku a zanechávajú za sebou omamný voňavý opar, ktorý popletie všetky moje zmysly. Uvelebí sa v korunách starých stromov a vábi k sebe nevinné holé hlávky malých vtáčat. Stojí tu i stará čerešňa v jemnom ružovkasto opare a celý svet môjho obľúbeného parku mení na svet plný vtáčích

piesní, veterných symfónií, tancu včiel a farieb motýľích krídel, na svet plný jasu, harmónie, pokoja a hrejivého tepla, ktoré rozmrazí aj to najzľadovateniejšie srdce.

Vychádza slnko. Oslepujúce svetlo vyžarujúce zo slnečnej gule dodáva energiu do nového dňa nielen mne, ale všetkému živému okolo mňa. Ohlušujúce ticho pretne vtáčí spev, rozliehajúci sa krajinou. Prichádza nové ráno. Nová šanca na to, aby som prežila nezabudnuteľné dobrodružstvo v útrobach lesného labyrintu. Svet sa opäť prebudil a posledné zvyšky temnej a nádhernej noci sa strácajú v nenávratne. S koncom tmy sa končí nadvláda noci nad lesným kráľovstvom. Korunu dostalo slnko. Som taká ľahká ako pierko a vznášam sa myšlienkami nad tajomstvami môjho obľúbeného parku. No každý deň sa raz skončí. Rovnako tak aj ja musím odísť z mojej oázy pokoja a harmónie, aby som sa sem potom zas mohla vrátiť. Pretože iba tu na každom konári, v každom liste, v každom púčiku kvetu, v každom kúte tohto zeleného raja ma čaká nové poznanie a prekvapenia.

Miriám Jackaninová

Práca získala mimoriadnu Cenu poroty
Múdra príroda.

V lese na každom konári, v každom liste, každom púčiku kvetu, v každom kúte tohto zeleného raja nás čaká nové poznanie a prekvapenia.

Ako sme prežili školu v prírode

V nedeľu 15.5.2016 sme nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol do školy v prírode v Tatrách. Boli sme ubytovaní v krásnom hoteli Forton v Starej Lesnej. Naši učitelia nám pripravili zaujímavý program.

V nedeľu po ubytovaní sme sa prešli po okolí Tatranskej Lomnice. Navštívili sme Tatranské múzeum. Tam sme videli zvieratá aj rastliny, ktoré žijú a rastú v Tatrách. V pondelok sme sa vybrali vláčikom do Starého Smokovca, odkiaľ sme sa s vyplazenými jazykmi vyštverali na Hrebienok. Pri Rainerovej útulni sme navštívili „starú známu“ líštičku. Pri Bilíkovej chate sme si trocha oddýchli. Pokračovali sme ďalej ku krásnym studenovodským vodopádom, z ktorých sme boli všetci nadšení. V utorok ráno nás Tatry privítali chladným počasím a snežením. Aj napriek tomu sme sa vybrali ku Štrbskému plesu, kde sme sa dokonca aj guľovali. V stredu sme sa na vlastné oči presvedčili aké ťažká je práca horských záchranárov. Po

zaujímavom filme a besede s pánom záchranárom sme si mali možnosť pozrieť ich výstroj, dokonca aj terénne vozidlá, ktoré používajú na záchranu ľudských životov. Zvyšok dňa sme strávili prechádzkou po okolí Starého Smokovca. Večer nám učitelia pripravili diskotéku so zábavnými súťažami a karaoké, pri ktorých sme sa do sýtosti zabavili. Posledný deň sme zavŕšili návštevou Astronomického ústavu SAV. Pozorovali sme Slnko. Dozvedeli sme sa zaujímavé informácie o vesmíre. Za naše vedomosti sme boli odmenení sladkosťami. Okrem turistiky sme si užili aj wellness. Pre niektorých to bude nezabudnuteľný zážitok, pretože sa naučili plávať. Každý večer sme využívali veľkú herňu a detský kútik. Hrali sme stolný tenis, biliard a spoločenské hry. Po chutnom obede sme sa šťastní a hlavne všetci vrátili domov. Z Tatier sme si doniesli veľa krásnych spomienok, nových priateľstiev a pekných suvenírov. Už teraz sa tešíme na ďalší výlet.

prírodňáci Spojenej školy

Mier - cesta života

Čo je v skutočnosti mier? Dá sa mier merať alebo vážiť? Je mier medzi nami? Nad týmito otázkami sa už často zamýšľam.

Nie, mier nie je žiadna fyzikálna veličina, je to stav, v ktorom sa nebojuje, alebo keď máme pokoj v duši. Život je cesta uzmierenia, pretože všetci ľudia chcú žiť v mieri s výnimkou menšín, pre ktoré je mier nevýhodný alebo neprístupný. Podľa mňa je mier potrebný, pretože bez mieru by sme žili vo vojnách a hospodárskych krízach. Mier je potrebný pre celý svet, aby všetci ľudia boli seberovní.

Niektoré krajiny si mier nemôžu dovoliť preto, lebo to ich vodcovia nedovolia. Ale prečo? Všetko má svoj zmysel, mier aj vojna. V dnešných dobách ochraňuje celosvetový mier Organizácia spojených národov, ktorá rieši problémy, ktoré by mohli viesť k vojne alebo k nepokojom. Ale aj tak si myslím, že pri porušovaní mieru by mal vinník byť potrestaný a nie omilostený, akoby nič

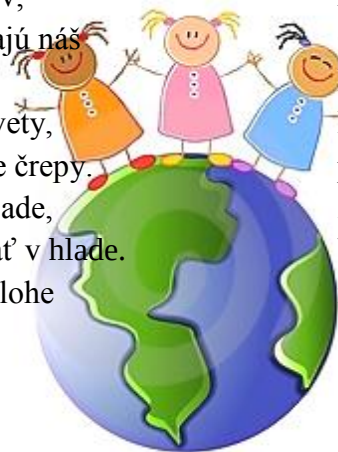
nespáchal aj keď veľakrát tomu tak je. V dnešnej dobe sa politici snažia všetko riešiť mierovou cestou, ale to aj tak nepomôže, a preto väčšinou musia riešiť radikálne, a to pomocou vojny. Táto situácia je pre niekoho nepríjemná, ale pre odporcov, ktorí to vyvolali, je to poľahčujúca okolnosť. V minulosti bol mier vydobytý krvou a mečom. V dnešných dobách sa krehký mier musí neustále strážiť, aby nedošlo ku krviprelievaniu, ktoré vyhovuje fanatikom a cynikom. Práve oni chcú poštvať celý svet proti sebe. Ako povedal jeden z nich, Josif V. Stalin: „Keď zomrie jeden človek, je to smutné, ale keď zomrú milióny, je to štatistika“. Takýto výrok odhalí skutočnú pravdu o ľuďoch a ja osobne si myslím, že mier v dnešnej dobe i v minulosti bol udržiavaný za obrovskú cenu životov.

Žiť v mieri je v dnešnej dobe nutné, lebo ľudia nechcú žiť v strachu a obavách, ale chcú žiť v pokojnom svete.

Patrik Kavul'a, 9.AZ

Mier to je umenie

Noc plná hviezd,
ticho počuť z ciest.
Ranný vánok hojdá sa
v korunách stromov,
lúče slnka zahrievajú náš
domov.
V oknách jasajú kvety,
nikde nie sú žiadne črepy.
Jasot detí počuť všade,
keď nemusia plakať v hlade.
Vtáky na jasnej oblohe
rozprestrú krídla,

krúžia a stavajú si hniezda.
Potok šumí a žblnká,
na lúkach motýle zdobia kvety,
keď je tichý a pokojný svet.
Chuť žiť má každý z nás,
len v mieri je to ľahké udržať.
Krehké slovo má štyri písmená,
po ich zbúraní prichádza hrozná
zmena.
Vážme si krásny svet v mieri,
nech je aj v našich srdciach
a nie len na papieri.

Gabriela Krempaská, 8.AZ

Pretože som žena

Som iba človek. Mám pocity, túžby, nálady, prežívam radosť a šťastie, ale aj smútok a bolesť. No rovnako ako mnohé nežné pozemské bytosti som dievča. A podľa niektorých je to problém. No prečo?

Som v niečom iná? Som horšia? Som tá, čo si zaslúži trpieť za to, kto je? Nie. Tak prečo je na ženách a mladých dievčatách páchané toľké zlo? To, že Thomas Edison bol muž, že Albert Einstein bol muž, to, že George Washington bol muž a že väčšiu časť budovateľov dejín a dnešnej populácie tvoria muži nie je dostatočný dôvod na to, aby sme boli označované za menejcenné stvorenia, ktoré trpia, pretože sa to páči niekomu inému.

Ak by som mohla, ak by som mala možnosť akokoľvek ovplyvniť fakt, že napríklad v arabských krajinách má žena nižšiu hodnotu ako ťava, tak by som to spravila. No svet mi túto možnosť neponúkol. Ale to, že sme ženy, z nás nerobí terče, otrokov, pokusných králikov, hračky, neživé predmety, na ktorých utrpení sa iní zabávajú alebo sa mu nečinne prizierajú. No ak by sme sa ako ženy spojili a dokázali, že sme rovnako dôležité a že po sebe nenecháme nikoho šliapať,

nedovolíme, aby nám niekto ubližoval a budeme sa brániť a bojovať za „ženské“ práva, dokážeme, že nikto nemá dôvod na to, aby povedal, že to nemôžeš, ale naopak musíš spraviť, pretože si žena.

Ak by sa Napoleon na svojej výprave do Ruska nezastavil za svojou milenkou, došlo by k vojne žena zabránila krviprelievaniu. Ak by Mária Terézia nezaviedla povinnú školskú dochádzku, žiadny ďalší muži, ktorí neboli šľachtického pôvodu, by nevedeli čítať, písať, počítať a neboli by dostatočne vzdelaní dala mužom vzdelanie. Ale čo okrem hmotných vynálezov spravili muži pre ženu? Prečo sme osočované za to, čím sme? Odpoveď na túto otázku nie je jednoznačná, ani jednoduchá. No ja som odhodlaná dokázať, že nech má na takéto konanie ľudstvo akýkoľvek dôvod, nie je dosť závažný... a prečo? Pretože som a som žena.

Miriam Jackaninová, 9.AZ

1. miesto okresné kolo Európa v škole

Slovo na záver

... alebo posledné slová čísla

Leto, prázdniny, rozlúčka, úsmevy, stisky rúk To všetko nás onedlho čaká, pretože pred nami sa otvárajú dva mesiace ničnerobenia, užívania si slnka, spania, kúpania, šantenia....

Rok prešiel ako voda a my všetci sme o rok starší, skúsenejší, keď sme boli pozorní a vnímaví, ale hlavne sme na konci školského roka, za ktorý dostaneme spravodlivú odmenu. Nie každý zo seba vydal maximum. Niektorí musia uznať, že urobili málo, aby presvedčili okolie o svojich vedomostiach, iní sa potmehúdsky usmievajú, pretože pracovali ako včielky a čaká ich sladká odmena v podobe vysvedčenia, z ktorého sa budú tešiť nielen oni, ale budú mať radosť aj ich blízki.

Krúžok Centráčik má tiež za sebou úspešný školský rok, v ktorom mnohí členovia dokázali svoje schopnosti, talent a básnické črevo. Úspechy sme žali aj ako kolektív, ktorý získal úspechy v mnohých súťažiach.

Z Centráčika odchádzajú naše dievčatá, deviatačky Miriam a Natália, a my im želáme veľa elánu na chuti písať a tvoriť aj na školách, ktoré si vybrali a ďakujeme im za päťročnú spoluprácu.

Všetkým prajeme radosť z vysvedčenia, teplé leto a pekné zážitky.

Centráčik

S vysvedčením je veselo

- Mirko, čo povedal tatinko na tvoje vysvedčenie?
- Nič, len krútil hlavou.
- Takže to nebolo tak strašné, nie?
- No, on krútil mojou hlavou...

- Tak ako dopadlo vysvedčenie?
- Samé jednotky.
- No to si sa musel celý rok pilne učiť, že?
- Ale kdeže celý rok, len chvíľku, než som sa naučil poriadne falšovať vysvedčenie.

- Čo hovoril tvoj otec na vysvedčenie?
 - Strašne sa hneval, pán učiteľ, radšej sa mu snažte vyhnúť!
- Chlapec nesie domov vysvedčenie, ktoré sa hemží zlými známkami a radostne si hopká a pospevuje si:
- Sláva! Posledné vysvedčenie, naposledy dostanem výprask!

Peťko sa pýta otca:

- Tati, má naša maminka vždy a za všetkých okolností pravdu?
- Chlapče, o tom vôbec nepochybuješ, vždy má pravdu. A prečo sa pýtaš?
- No, pretože keď som jej ukázal vysvedčenie, tak povedala, že som debil po tebe...

Pračlovek si číta vysvedčenie svojho syna a vraví:

- To, že máš trojku z lovu chápem, si ešte mladý. Ale že si prepadol z dejepisu, ktorý má len dve strany, to je hanba!

Príde Mat'ko celý bledý do lekárne:

- Máte nejaké prášky proti bolesti?
- A čo ťa bolí?
- Ešte nič, ale otec práve pozerá moje vysvedčenie!

- Hneval sa otec, keď si mu doniesol tak škaredé vysvedčenie? vyzvedá v škole učiteľ.
- Ani moc nie. A ten zub sa mi až aj tak kýval.

**Časopis Centráčik pripravili a vydali žiaci Literárneho krúžku Centráčik,
zložka Základná škola vo Svidníku**

Šéfredaktor: Miriam Jackaninová
Zástupca šéfredaktora: Kristína Drotárová

Redaktori: Natália Frandoferová
Soňa Cimbalová
Livia Kuriplachová
Diana Jancurová

Prispievateľ: Patrik Kavul'a

Adresa: Spojená škola, ZŠ
Centrálna 464
089 01 Svidník

E-mail: zakladna@spojenaskolask.sk, tel.: 054/788 2042, mobil: 0911 750 314
0903625471

Informácie: www.spojenaskolask.sk

Časopis Centráčik vychádza od školského roku 2002/2003 ako občasník
pod vedením Mgr. Anny Lažovej

